inuocantẽ vnũ deum. Quid ergo? Dimisisti parentem tuũ: dicis pullo corui? Dimisi plane. Ille enim coruus nõ inuocãs deũ: ego pullꝰ corui inuoco deũ.
...titudie. Et pullis coruoꝝ q̃ inuocant eũ. Nõ in †potentatu equi voluntatẽ habebit. Potẽtatus equi ẽ superbia. Videt̃ em̃ equus veluti ad suggestũ hõis accõmodatus: vt altior incedat: Et reuera est in eo ceruix indicãs quandã superbiã. Nõ se extollãt homines in suis dignitatibꝰ: nõ se sublimes putẽt honoribus: caueãt ne in equo indomito p̃cipitent̃.
Ps.19. Uide em̃ quid dictũ est in alio psalmo: Hi in curribꝰ et hi ĩ equis: nos aũt in noĩe dñi dei nostri magnificabimur: Hoc ẽ illi in honoribꝰ tp̃alibꝰ: nos ĩ noĩe domini dei nostri magnificabimur. Propterea illis q̃d
Ibidem. accidit? Uidete quid sequit̃: Illis obligati sũt pedes ⁊ ceciderũt: nos aũt surreximus ⁊ erecti sumꝰ. Non
...js bene ...rit ei. in potentatu equi/ voluntatẽ habebit. Nec in †tabernaculis viri †bene sẽtiet. In tabernaculis inquit viri. Est em̃ tabernaculũ dñi/ ipsa sancta ecclesia toto orbe diffusa. Heretici diuidẽtes se ab ecclesie tabernaculis: sibi tabernacula posuerũt: Nõ in ipsis tabernaculis viri bene sentiet deus. Sed pullum
Ps.83. coruoꝝ attẽde dicentẽ: Elegi abijci in domo dei magis q̃ȝ habitare in tabernaculis peccatorũ. Etem̃ si alicui bono/ pio/ ↄfitenti infirmitatẽ suã/ pullo corui inuocanti deũ contigerit forte in ecclia carere honore tp̃ali: nõ it extra ecclesiã: non sibi facit extra ecclesiã tabernaculũ: in quo nõ bene sentiat deus. Sȝ quid dicit? Elegi abijci magis in domo dñi/ q̃ȝ habitare in tabernaculis peccatoꝝ. Nec in tabernaculis
...placitũ ...p timẽ viri bene sentiet. Sed quid adiũgit? †Bene sentiet dñs in timentibus eũ: ⁊ i† his qui sp̃ant
...teis. †in misericordia eius. Bene sentit dñs in ti-
...super. mẽtibus eũ. Sed nũq̃d sic timet̃ deus: quõ ⁊ latro? Nã ⁊ latro timet̃: ⁊ bestia timet̃: ⁊ homo iniustus ⁊ potens timet̃ multũ. Bene sentiet dñs in timẽtibus eũ. Sed quõ timentibꝰ? Et in his q̃ sperãt in misericordia eius. Ecce timuit eũ iudas traditor christi: s̃ nõ sperauit in misericordia ipsius. Postea em̃ penituit eũ q̄ tradiderit christũ/ ⁊ dixit: Peccaui: q̄r tra-
...th.27 didi sanguinẽ iustũ. Bene quidẽ timuisti: sed si spe-
...idem rares in misericordia eius quez timuisti. Ille desperando abijt: ⁊ laqueo se suspendit. Ergo sic time dominũ: vt speres in misericordia eiꝰ. Si times latronẽ: ab alio speras auxiliũ: ⁊ nõ ab eo quẽ times. Si sic times/ poscis auxiliũ ab eo quẽ nõ times aduersus eũ quẽ times. Si sic times deũ: ⁊ ideo times deum quia peccator es: a quo accepturus es auxiliuȝ aduersus deũ? Quo iturus es? Quid facturꝰ? Uis ab illo fugere? Ad ipsuȝ fuge. Uis fugere ab irato? Fuge ad placatũ. Placabis em̃ eũ: si speres in misericordia ipiꝰ: Atq̄ȝ ita decetero peccare caueas: vt de p̃teritis dep̃ceris vt tibi dimittant̃ a dño: cui est honor ⁊ iperiũ cũ p̃re ⁊ spũ ĩ secula seculoꝝ: Amẽ.

Explicit Tractatus de ps̃. CXLVI.

Incipit Tractatus de ps̃. CXLVII.

Prefatio.

Eminit charitas vr̃a de psalmo quẽ mõ cã-
m tauimꝰ/ in hodiernũ diẽ nos distulisse s̃monẽ. Ipse em̃ erat/ ⁊ de die dñico lectꝰ ẽ: ⁊ tractãdus ipse susceptꝰ ẽ. Sed q̄r euãgelica lectiõe tũc ↄmoti p̃ magnitudine timoris nostri ⁊ vestre vtilitatis imorati sumꝰ in eo q̄d nobis dñs diẽ nouissimuȝ cõmẽdauit: cautosq̄ȝ nos ⁊ vigilãtes expectare voluit aduentũ suũ: terrens etiã exẽplo: ne dãnaret iudicio: sic futurũ dicens aduentũ filij hoĩs: sicut in diebus noe manducabãt ⁊ bibebant/ emebant/ ven- Matth.24
debãt/ nubebãt/ vxores ducebãt/ donec ĩtroiret noe Luc.17
in arcã: ⁊ venit diluuiũ ⁊ p̃didit om̃es. Solliciti g̊ et magno timore ↄcussi: q̊s em̃ si credit nõ timeat? In eo sumꝰ quantũ potuimꝰ ĩmorati: vt de vestris moribus vitaq̄ȝ vestra ⁊ oĩm nostroꝝ sermo p̄duceret̃: quo possimus illũ diem nõ solũ securi expectare: s̃ etiã desiderare. Si em̃ amamꝰ christũ: vtiq̄ȝ aduentũ eiꝰ desiderare debemꝰ. Peruersũ em̃ est (⁊ nescio vtrũ verũ) quẽ diligis: timere ne veniat: orare: Ad- Matth.6.
ueniat regnũ tuũ: ⁊ timere ne exaudiaris. Unde autẽ timor? Quia iudex vẽturus est? Nũquid iniustꝰ? Nunq̃d maliuolus? Nũquid inuidus? Nunq̃d postremo ab altero expectãs nosse causã tuã: ne forte ille quẽ ĩstruxisti: vl' p̃uaricatiõe te decipiat: vl' mĩori facũdia ⁊ facultate deficiẽs/ ĩnocentie tue bonũ verbis demonstrare mõ nõ possit? Nihil horũ. Quis g̊ venturus est? Quare nõ gaudes? Quis venturꝰ est iudicare te: nisi qui venit iudicari p̄pter te? Non timeas accusatorẽ de quo ipse dixit: Princeps huius Joh.12.
mũdi missus est foras. Nõ timeas malũ aduocatũ: Ille em̃ tibi mõ aduocatus est: q̃ tũc iudex futurꝰ ẽ. Ille erit/ ⁊ tu/ ⁊ tua causa: Sermo cause tue: testimoniũ conscientie tue. Quisquis ergo futuꝝ iudicem times: p̃sentẽ ↄscientiã tuã modo corrige. Parũ ne tibi est q̄ p̃terita nõ requiret? Sine reliquo spacio tẽporꝭ tũc iudicabit: sed q̊d cũ tãto spacio tẽporis mõ p̃cipit: tunc etiã corrigi non licebit: Nõ quis p̄hibet? Hoc cũ vehemẽter cõmendaremus dominico die: quia reuera/ q̄r p̄pe: hoc solũ dicendũ est: nõ parũ tp̄is effluxit: ⁊ coacti sumꝰ hũc psalmũ susceptũ ad tractandũ in hũc diem differre. Modo ipse p̃sto ẽ: intendamꝰ in eũ: ĩmo in deuȝ: q̃ hos sermones p̃ B
misericordiã suã in spiritusancto dispẽsare dignatꝰ est: ita vt ipse nouit expedire infirmitatibus nostris. Quis em̃ eger/ cõsiliũ dare medico audet? Cum legeret̃ credo aut oẽs aut multos vr̃m aĩaduertisse q̄ habeat aliquos versus ad q̊s apiendos pulsandum est: maximeq̄ȝ vbi ait: Qui dat niuẽ velut lanaȝ: nebulã velut cinerẽ spargit: Qui mittit crystallũ suum velut frusta panis: in faciẽ frigoris eiꝰ q̊s subsistet? His em̃ auditis quisq̊s ea accipit ad litteraȝ: opera quidem diuina cogitauit. Quis em̃ dat niuẽ nisi deus? Et quis nebulã spargit nisi deus? Crystallũ q̊s durat nisi ipse deus? Et habẽt hec tria similitudines congruas appositas. Neq̄ȝ em̃ dissimilis est lana niui: aut cinis nebule: aut frusta panis candido nitori: ⁊ candori crystalli. Est em̃ crystalluȝ species quedam in modũ vitri: sed candidum est. Hoc autez genus traditur ab eis qui nouerũt: vnde dubitare non debemus: quoniã fidelissima scriptura testimoniuȝ dicit. Traditur enim crystallus durata per multos annos: ⁊ non resoluta niue ita congelascere: vt resolutio non facilis sit. Niues preterite hyemis facile dissoluit estas adueniens. Nõ em̃ eis ad confirmandam duriciam accessit annositas. Ubi autem niues multe per annos multos super inuicem misse fuerint: ⁊ copia sua violentiã estatis euicerint: nõ estatis vniꝰ: s̃ mltaꝝ p̃sertim in his terre p̄tibꝰ: id ẽ ĩ aq̃lonia plaga vbi nec estate sol ↄferuẽtissimꝰ inueit̃: ipsa

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-264/0739
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG